

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1501004002

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองแม่ท่าช้าง เป็นสาขาของแม่น้ำ ลำเหมืองพญาบ้านสัน/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 6 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 4 ทรายมูลใต้ ตำบล หางดง อำเภอ หางดง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา									
X(UTM)	492380	Y(UTM)	2067098	X(UTM)	492377	Y(UTM)	2067064						
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง							
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.5		1.8		1:1							
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		2.0		1.5		วางระบายคอนกรีตตัวยู							
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา													
- ทางน้ำเปิด		2.0		1.5		วางระบายคอนกรีตรูปตัวยู							
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	-	เมตร					
						จำนวนตอม่อ	-	ช่อง					
- กรณีท่อลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง		-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-	ช่อง	
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	2.0	เมตร	สูง	1.5	เมตร	ยาว	5.0	เมตร	จำนวนท่อ	2
- อื่นๆ		-											
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		2.0		1.5		วางระบายน้ำคอนกรีตรูปตัวยู							

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร การตาดผิวของลำน้ำ วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ
ไม่ตาดผิว มีการทำเป็นพนังแบบเสาเข็มเจาะเพื่อความมั่นคงของถนน
เนื่องจากถนนเลียบบไปกับลำเหมือง

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ระดับความเสี่ยง น้อย
2-4 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางทางน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำตื้นเขิน) ลำน้ำคดเคี้ยวมาก วัชพืช (มีวัชพืชขึ้นเต็มลำเหมือง พร้อมกับการสะสมของตะกอน)
- > โดยมนุษย์ จาก อื่นๆ (ด้านท้ายน้ำลำเหมืองมีขนาดลดน้อยลง)

ระดับการกีดขวาง มาก คิดเป็น มากกว่า 70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลหางดง

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาคือเบื้องต้น
ลำเหมืองแม่ท่าช้าง มีท่อลอดเหลี่ยมขนาดความกว้าง 2.0 m. ความลึก 1.5 m. จำนวน 2 ช่อง สำหรับด้านท้ายน้ำของท่อลอด ลำเหมืองแม่ท่าช้างมีขนาดเล็ก เนื่องจากการวางแนวถนนขนานไปกับลำน้ำ ประกอบกับลำเหมืองแม่ท่าช้างบริเวณดังกล่าว มีวัชพืชขึ้นอย่างหนาแน่น ส่งผลให้เมื่อน้ำระบายได้ไม่เพียงพอเมื่อผ่านบริเวณดังกล่าวนี้ จึงเกิดเป็นน้ำเอ่อท่วมพื้นที่ชุมชนใกล้เคียง	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาด พื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของ แมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $7.48 \text{ m}^3/\text{s}$ ท่อลอดเหลี่ยมมีขนาดหน้าตัดเพียงพอต่อการระบายน้ำ และเนื่องจากลำเหมืองไม่สามารถขยายให้มีความกว้างเพิ่มขึ้นได้แล้ว จึงควรทำการขุดลอกเอาวัชพืช และตะกอนออกจากลำเหมือง และหมั่นตรวจสอบไม่ให้เกิดการสะสมในลำเหมือง เพื่อรองรับปริมาณน้ำฝนที่ต้องการระบาย (เป็นลำเหมืองที่แยกออกมาจากลำน้ำแม่ท่าช้าง วิเคราะห์ที่ปริมาณน้ำหลาก 7.484 ลบ.ม./วินาที)

รูปภาพประกอบ

